

[Transcript] Studio N / Devátáci v depresi. Proč se mladí Češi trápí?

Ahoj, dobrý den, já se meneu Jána Ciglerová a v deníku N pracuju jako americká správodajka. Ve spojených státech také žiju, abych vám o tom, co je zajímavé a důležité ve spojených státech, mohla vyprávět přímo z místa.

A za to, že to můžu dělat, děkuju vám, kteří s nás předplácíte.

Je úterý 17. října, posloucháte studio N, tady je vítek svoboda.

Dnes o tom, že se děti necítí dobře.

Až 40% deváťáků vykazuje známky střední až těžké deprese.

A 30% z nich prožívá známky úzkosti.

Plyneto z letošních dat z českých základních škol, která nazbírali vědci a vědkyně z národního ústavu duševního zdraví.

Mají české děti vážné psychické problémy a co s tím můžeme dělat, o tom teď budu mluvit se redaktorkou dětníku N, Evo Mošpanovou.

Evo, vítěj, ahoj.

Ahoj, tě bejí posloucháčom.

Český výzkumníci z národního ústavu duševního zdraví a položili počiatku tohtoročného leta, saduj o tázok 6.000 českých 9.

Pýtali se jich okremineho na to, ako sa cítí a v posledných týždňo, či zažívajú stavy úzkosti, nedostatku energie, něčo, co by naznačilo depresie.

A tēj výsledky ukazujú, že český 9. si na tom ní je su dobré, protože značné procento z nich vykazuje príznaky práve depresii alebo úzkosti.

Říká, že značné procento tak, co jsou přesně ty závěry toho výzkumu, protože se u nich noví jako vrozeně alarmujících.

Tě závěry jsou také, že až 40% 9. výkazuje znánky strednej až časkej depresie a zhruba 30% z nich vykazuje príznaky úzkosti.

Čo je důložitě změnit je to,

že je to příjsku, ní je to diagnostika, neznamená to,

že 30% žiakou má diagnostikované úzkostné poruchy alebo 40% z nich má stredné až časkej depresie, ale i ba to, že vykazuje príznaky toho.

Mluviš o 6000 9. 9.

Jak moc nám tady ta hlata studie, o které se hodně mluví, doopravdy odhaluje realitu život a mladý chlidí v Česku?

Tam je potrebné prač v úvahu to, že je to nějaký výsek reality.

Tím, že ten výzkumu orobený na velmi konkrétné vekové vzorké

nehovori nám úplně všechno o tom,
ako je na tom celkovo Česká mládež,
ale i ba to, ako je na tom jej vybraná část.
Tím, že ještě ta 9. 3D velmi specifické životné období,
kedy si na nějakou počátku puberty,
chystáš sa na strednou školu,
stojíš pred obrovským životným zlomom,
opušťáš jednu sadu svojí kamarátov,
nevěš, čo tě čeká.
Ještě všichni víme,
jaké to bylo minulého roku,
s tím nedusadkom je z na stredným školu
a volout ho hodně nejisté období.
Takže nedává nám to celkovou správu
o české společnosti,
naznačují nám to,
ale hlavně spojitostí s dalšími výzkumami,
že se něco děje mezi Českými Teenagermi.
Ono je pravda,
že 9. 3D je jeden z těch prvních přerodů
z dítěte v dospělého člověka,
který nejen rozhoduje o své budoucnosti
a možná na to ještě ani není připravený.
Pomá český systém mladým lidem
v takhle sožitě situaci?
Vlastně otázkačí,
český systém konkrétně pomáhá
nějak týnežrom,
je zložitá komplexná,
protože z jedné strany tým mlužení,
že brať do uvahy to,
že týnežry a mladý lidi
se u nás mají štatisticky veľmi dobre.
Jsme krajina, ktorá žije v měři,
bohatá krajina,
majú zdravotnou starostlivosť,
majú veľmi vysokou šancu
delého dožitě a dobrego vzdelania,
vejká čas týnežrou
má pred sebou celkom spokoňu budúcnosť.
Potom je tu ale druhá čas
a to všetko se netíkajba
českále celého západného sveta
a to je vlastně to ostatné,

protože těch motné čísla,
čísla HDP,
čísla zdravotné starostlivosti
ní jsou všetko.
Je tu do toho prostě obrovský tlak,
ktorý existuje na úspech,
je tu obrovský tlak okolia,
na dosi anute vzdělaně,
obrovský tlak na podávané výkony,
na krůžky, na mimoškolské aktivikty
a v zároveň je tu nějaký rozpad
rodinných vezi, velká míra neistoty,
mnoho veľmi mimo řadně
z nepokujutých správ,
například v budúcnosti,
klímy, sveta, bývanie
a všetkého ostatného,
ktoré ty týnejždy v dní majú.
Takže nie je to správajba o česků,
celkovej to možno správa o tom,
jako výzerá momentálně
jako svet, ní jenem pre týnejždou,
ale pre nás všetkých
a asi na to ní je úplně jednoduchá odpovědčí,
pomáháme, nepomáháme,
či už týnejždou má lebo se ve samým.
Myslím si, že je to vlastně veľmi komplexná otázka.
Mně vlastně zajímá,
jestli se ta studie dá čistě
jako správa o tom, že české děti
trpí vážnými, duševními problémy,
protože deprese, úzkosti,
jsou velmi vážné problémy,
které vedou k strašlímim věcem
a poměrně často.
Tak, jestli se to dá
přeložit, české děti
mají deprese a úzkosti.
Byla by som velmi opatrná
při takéto interpretáci,
protože jako jsme už hovorili,
je to jba výsek,
je to nějaký časový výsek,
je to nějaký vekový výsek,

je to nějaký výsek populácie,
ale zároveň nám ten výsek zapadá
do nějaké šeršej skladačky výsků
mou, ktorá nám už doši názdačuje,
že týnejří je len v Česku,
ale k celom západnu světě trpí
a nějakými problémy.
Takže je potreba ho brať vážně.
Jednoznačně první otázka,
která mě a možná i každého
napadne, je proč?
Proč jsem mladí lidé v Česku,
cítí tak špatně.
A tuším, že ta odpověď
na této otázku bude
taky dosně jednoznačná,
ale ty se překlukou popisovala
ty tlaky a komplikace,
kterým jsou mladí lidé v Česku,
vystavování.
Je celá tak, že vlastně nevím,
prečo.
Výsku myslí se v tomto,
výsku my na to nepítali,
planují se na to pítat v budouci roko
a vlastně jednoznačnou
odpojednám neponukají
ani dělší výsku.
Je to taká nějaká velká otázka,
která před nami stojí.
Obecně se má za to,
já som si písala
s,
ve kterou má těm kučerom,
s národního ústavu duševného zdravia,
které byly jedným z autorom
tohto výskumu,
ktorý má za to,
že tě obecné dvouvody
jsou vlastně podobné,
či už před týnejřou,
jako predospelí.
Je to vlastně jste nějaké dôsledky
spoločností,

která je vystavovaná
obrovskému tlaku,
obrovskému množství stressorou.
U těch týnejřou to má
ešte zrejme spojit,
ešte ty faktorom,
že Pubertej sama o sebe
náročné období,
ať bez to, aby si čelil
všetkým věcím na okolo.
Teraz sazi do toho,
ješte přidávají tě věci okolo,
čo je zaujímavé je,
že z tohto výskumu
nám vyšlo,
že všetky tě to věci
sa tykali o mnoho večeje měre
dějučat,
než chlapcou.
To je věc strání taky
opravdu zaujela,
protože opravdu tě chlapcům
trpí depresivními,
úzkostními příznaky
více než dvojnásobek,
dívek,
což je opravdu velký rozdíl.
V reto,
že nám tam vychádzá,
že ješte přidaným stresorom,
výskumní si si myslí,
že je to nějakým kultom těla,
který vžený člově
tak nějak historický obecně,
teraz ješte
prifukovaný všetskými
tými socialnými sítiemi,
které ti prostě ukazují
všetky možné
jako zdokonalene vylepšené těla,
a plus zároveň tým,
že štatisticky díje
učatá člově
a bovětší měre

seksualneho násilu
o obřazovaniu a podobně.
Ty se s ve svém komentáře
na deník.nc se zaměřila
i na další studie
zkomající
dětské duševné zdraví.
První, co si můžeme zít do ruky,
obrazně zít do ruky,
může být ta z roku 2020
od dětského fundu OSN.
Ojito, jen je mnou celkom štúdy,
zaneřji se se na duševné zdraví,
lehla by jsem to vysvetlila,
a jedin co rozhodlej s kůsi
takovou pačnou cestou,
že keď se ti nedady
zjisi, prečo jsou týnej,
že mně je šťastný,
tak poďme zjistit,
čo bych robilo šťastný
a začala jsou vlela výsku
mi na tuto tému.
Jeden z tý největší,
na který narazí,
že je výsku unicefu,
který se zaoberal
šťastným dětím v roku 2020,
z kterého jim vyšlo,
že najšťastnějši děti
jsou v Hollandsku.
Vyvolal to vtedy obrovský
nějaký ohla z západných médiách,
vydávaly se články,
dokunce se dají najskní,
ako to robí
a holánský rodičí
a že mají tak šťastné děti
a vychovávajte svoje děti
jako holanděně a podobně.
Vec má tak,
že ten výsku
mi je spojením
obrovského množství grafou.

Když si ho vytiahnejší,
co jsou všechny možné grafy,
HDP, zdravotné starostlivosti,
životné spokojnosti
a nevím, čo všetkého ďalšieho.
Takže ta správa,
to není také,
že by si prišiel
na ulicu v Hollandsku
a stretával tam prostě tý nejdru,
na kochu,
je to prostě výsledek
nějaké statistiky.
Samozřejmě,
tě západné média
a různé z návci hoľanská
sa tam snažili nájsit
nějaké príjeniky,
že to může být například tím,
že hoľanděně mají obecně
poměrně
dobrý systém ladení a práce
a domácervou životu
a mají o mnohou
viac krátěných hůveskou.
Na děti je menší
tlakvou zdělavání,
majou mené domácí huloch,
ale stále je to nějaký výsek
ten druhý výsků
je staršího datá
okolo roku 2015
a ten na to išiel
vlastně kvancitativnějšie
položil otázku
53.000 dětělom
zhybraných 15. krajin sveta
ako sa jim darí
v rozných oblastiach života
v skole, doma a podobně
a z toho jim vyšlo
naopak romunskou,
velmi prekvapivou.
Zase, ale musíme brát do úvahy

bol to 15 zhybraných krajin
na základě různých kritéri
oni sa snažili,
aby ti krajiny byli v roznych kutoch
sveta na roznych kontinentoch
reprezentovali rôzne
a třeba s ekonomické
politické reality
a to romunskou je
opet nějakým výsekem
prostě něčo
z toho výskům
samozřejmě vyšli
jako hrozně zaujímavé
vecí, například
tak o těžkou v němu
nějaké grafy tabulky
a třeba s dětam
taká zaujímava tabulka
která kladě otázku
či chodíš rád do školy
a čo vyšlo například
zaujímavé je to
že děti v etiopii
chodí o mnohoro
čo je do školy
než děti v Německu
ten graf výzev úplně odlišne
a teraz si můžeš
použit otázku
či je to otázka štastia
nešťastia
asi by si jako
netvrdil, že životné
podměnky děti v etiopii
jsou lepší životné
podměnky v Německu
ale zrejme to
jsou vysí
aj s tím šťastím
že vůbec máš
možnost chodí do školy
kam se tým chcem dostat
je, že interpretovat

jakokolivé otázku štastia
alebo nešťastia
je veľmi náročné
protože vždycky
je to nějaký výsek reality
a hrozně závisí
od toho, čo vnímáš
jako šťastě
či je to preteba
nějaká
kluboká životná spokojenost
či je to preteba
absenciálně štastia
je to naopak
přihřstěl
šťastných pocitů
a vždycky
za dopracujíš
k ničomu jdému
to, že v jednom výskome
ti vředě Romunskou
v inom Holandsko
něj v podstate
správá o ničomu
jenom než to,
že tě ve cistí výdu
v týchto mnojí výskomoch
tak, ako ji nastavíš
alebo pojd' na toho
ako sa pítáš
Na jedné straně
nízozemí na druhé straně
Romunskou to jsou tak oddyšné země
že nám to možná říká,
že to ještě prostě
nemůjme vyskoumat
je něco, na čem se studio
je zhodnou nějaké faktory
které určitě vedouké
šťastnému dítěti
Na také to jsou úplně narazil
a kdyby jsme asi dokázali
nějakým
neupen zložitým uvažovaním

dospět tomu, že
zrejme nějaké rodine
v zřahy, jako budu
třeba zrobit dítě
šťastnými nějaký pocit
bezpečnosti
Na čom se ale zhodnou
prakticky všetky výskomí
v lidského šťastě
a spokojenosti
obecně je to,
že šťastnými nás robí
keď čelíme
meněj stresu
a neopak máme
výjad celbokých
a kvalitných zřahov
o svém životě
A je úplně jedno
kolikomáž rokov
na akumkonsi
spetasy
to je to, co nás robí
v životě spokojenými
Když se vrátím
těm českým dváťákům
dváťáčkám
já když jsem to četl
tak mě
automaticky naskočila
taková najivní otázka
jako k dým,
kdybychom se měli
cítit
tak nějak přirozeně
samozřejmě
nená silně dobře
než v děctví
jo
ve skutečnosti
ale je to asi taková
tam naučená představa
že
děctví a rozpívání

jsou krásná období
což prostě nejsou
moje rozhodně nebylo
ale my máme
zažitou takovou představu
že to jsou krásná období
je to tak
máme?
velmi zažitou představu
že je to
bestarostná období
já si ale ní jsou
úplně ísta
či kecí na začiatku
ty tuberty
a či je to
skutočně bestarostná období
mi to zvykně mě interpretovat
ještě takým spôsobom
že veť vtedy
ešte nemáš ti skutočné starostí
ale msi počkaj
až přijdu úrokové sardzby
a prostě jako
a pracou názvulval podobně
ale myslím si, že například
to rozhodnutě
ktorému čelia
a tě děti a tvěží
práve v tomto období
trvâr z výber školi
je obrovské rozhodnutě
ktoré v Česku udáľvá
obrovsky
jako
vojedaľší smerovaní
v životě
takže
keď si to vezmeme
v potas to
že vlastně
v tom momentě
nějakom životnom
nějakých nástích

ty stojíš
před obrovským životním
rozhodnutím
či zvládneš
alebo nezvládneš
nějaký přijímací test
a čo to spraví
děláš s tvůjem životom
to vůbec něráké rozhodnutě
a tímto nechcem
nějak ani
zhadzovat, zlachčovat,
stiažovat, dramatizovat
snažíme se
myslím si, že jako dospelí
se snažíme robiť všetko
preto
aby vlastně naše děti
byli šťastné
žiaden dospelí
se nikdy nesnaží
robiť nič
a byť život
jeho vlastní děti
byl nějaký zložitější
komplikovanější
ale odsetli jsme
sa v situácii
když z prekvapením
zistujeme
že naše děti
z nějaký dvou,
který my
nije celkom dober
rozumíme,
šťastné ně jsou
a vlastně
dojistým jerej otázka
či se to týka
i ba děti
pretože výsku
i nám ukazuje,
že ani mnohu dospelí
šťastných něje

ten výsk
český děvě atakou
je iba
či jastočným odrazom
toho,
co sa děje mezi dospělými
kde rovnakorastu depresie
rovnakorastu úzpostí
a my jsme si vlastně
dokázali vytvořit
polšnou za svět,
kterou jsme
velmi dobře
za istěny materiálně
ale nějakou prostě to
pokolávají nám
a strašně pekně to napísal
David Graber
a David Wengrove
knihe
Don't Know Everything
kdy mám kapitolu,
kde popisují
například to,
ako sa kedy si
v Severnej Amerike
prelievali nějak
ludí a medci
původnými obyvatelmi
a osadníkmi,
ktorí přišli
a to a predstava
vždycky
byla také ty osadníkmi,
že predstav nikdy
nikto nepůjdi
k Indiánou
pretože prečo byste
myší o ta civilizace
Indie
například to bylo
zdokumentovaný
byla případe,
kdy ty lidé

odcházali
prostě žít
povodným obyvatelom
a nacházali tam
obrovské štěstě
a ten dvovod
autoriteční
popísali
vlastně velmi pekně tak,
že jsou dva druhé
bezpečnosti,
které můžeme
v životě.
Jeden druh
bezpečnosti
alebo istotě
z tom,
že je velmi mala
pravdě povodno,
že tě trafi šíp
a však druhý trů,
bezpečnosti
a istotě,
které můžeme
v životě je ten,
budeš mať okolo seba
ludí,
kterým na těme bude
velmi záležat
a to starajú se o těba.
A je otázka,
či vlastně
ten svět,
který my jsme vytvorili
dneska partie
jako predetí
a pre samých presebách
má dostatučně
pevné vezby na to,
aby my jsme mali tu istotu,
že ke ce nám něčo stane,
tak se o semena
vzájem postaráme
alebo okolo seba

bude nemať lidí,
který se o nás postará.
To, co tady vlastně
celou dobu řešíme,
zapadá do toho většího obrázku,
kterému se tak nějak říká
krize české psychiatrie,
krize české děcké psychiatrie.
My prostě výme,
že na to,
co tady řešíme
české zdravotníctví
v tuhle chvíli
není připravené.
Děckých psychiatrů
a psychiatriček
i psychologů, psycholožek
je málo.
Rodiče se strápeny,
mě dětmi čekají na péček,
mě týdny až měsíce.
Mohla by ta studie,
jako je ta odnudzů,
tohle trošku změnit,
nakopnout u to politickou vůli
s tím něco dělat?
Těžko pojede,
jako na to zreagují politici.
Já mům půjde,
že často jako reakci
a nákej kověk
správí o tom,
že mladý ní dobré
a je vlastně
někde v rovině
tak nech se vzkupia
alebo nech si jdu zaběhať,
protože šport pomáha.
Ty výskunící vedí,
že tých psychiatrů
mě jde,
a tě správí
a z závary vlastně tohto výskumu
hovorí,

že je potřeba zvýšit prevenci.
Je potřeba učit mladých,
aby jako vnímali
nějak svoje příkyské zdravě,
aby sa s tím naučili pracovat,
je potřeba učit děti
zvládat,
například,
stresové situácie.
Takže nějaká správa to je,
nějčo sa s tím zrejme robiť bude,
ale ne,
nedokážeme vyříšit
v príjebehu pár rokov,
nedostatok psychiatrů
a dokonca to zrejme
i nedokážeme vyříšit do budoucná.
Ako tě demografické kriuky
a to,
že nastoupují momentálně slapsší ročníky
a i na lékařské fakulty
na mě nazlačují,
že by jsme zrazo mali odnikel
nabrad nějaký zástubětský psychiatrů.
Ty mluviš,
a hlavně výzkumníci
nudzu taky mluví
nutné prevenci,
taky upozornujú,
když jsem se to četl,
že většina duševních
onemocnění vzniká právě v děctví
a v dospívání.
A jenutné v těchto časech
být k tomu duševnímu
zdraví velmi obezretný
umět zasáhnout,
což se dělá špatně,
když má lejkár čekací
dobu 3 měsíce.
Ty jsme s vém komentáře přišla
se studii,
která by dětem mohla pomoct teoreticky,
i když s nimi s dánlivě

nesou vysí.
Co to je za studii?
Jedním z hrozně zemlavým smerou
jsou studie chronické bolesti.
Ty jsou hrozně zajímavé,
protože chronická bolest
je definovaná
jako bolest,
kterou pacientou pretrvá
v nějakú do vsu dobu.
Teraz nevím presný,
koliko to je,
či se tě definicí liši
a niekoľikom měsíců.
Často jsou to pacienti
s bolestiami,
ktoré majú nejasné příčiny.
Nějde ich vyrěšit
lachkolekmi,
lachkooperáciou.
Trvajú roky.
A to,
čím se střetávají,
ty pacienti hrozně
často je nepochopeně.
Vlastně podozřevaně,
že si tu bolest vymýšľuju,
že nije realna,
prehánějújí,
aj napří,
kto už ta bolest velmi realna je,
velmi ovplňuje jejich životí.
A nikto jim neverí.
A dějí se tu dá na těchnu talinka,
a já znovu opakujem,
ako tento výskum
nije o týnejžoch
a uvedumujem si,
že je to na dlhé lakte.
Ale čo vlastně
zdělaní ľudě
napří četkými svojimi možnost
stávmy
a potrebami vekmi a tak dělej,

je potřeba být vypočuty.
A čo nám ukazuje
výskum i ochronické bolestí je,
že ten zlomový moment
pre pacientou
s bolestiami,
který dvouhodně poznáme,
je to,
který najde člověka,
kterých vypočuje a uveríjí.
V nojí tyto pacienti
následně reportují,
to, že sa jim ulaví,
ta veca jim z náša ľahšie,
pomáhajím to nájsí nějaké řešení,
a ten zlomový moment
je skutočně prostě ten jednoduchý
akt vypočutě.
A to, čo se z toho dá v zjadci
je možno to,
že je úplně jedno,
či si týnejdžer
alebo si pacient z bolestiami,
hájči si dospeli
manažersí o nějaké
obrovské spoločnosti.
Každý má prostě tu potrebu,
aby mu nikto vypočul.
Aby mu nikto vypočul.
Aby je aspoň na pár minut
nespochybněval to,
čo samu děje.
A zkrátka to dzal
ako dané a zkušal s tím pracovat.
Na co nepotrebuje,
že něč objednala
celou psychologa
alebo psychiatra,
to je taká jednoduchá věc,
kterou můžeš
správnila pred tvoje děti
a pre svoho blizky
o prekoho,
o svojem okolí,

aj sám.
Nezmění to tu situaci,
nije to kůzlo,
ktoré čokoled vyrieší,
ale je to dobrý, rýchlý
a lacný prvý kro,
ktorý se dá urobiť.
A ktorý může spravít
ty individuálně
a můžeme ho spravít
jako spoločnosť
tým,
že prestaneme prostě
našim dětēm hovoriť,
že z choupa
my jsme to těžíš mali těžké.
To může být asi
taková závěračná rada
pro rodiček,
kteří se samozřejmě taky trápí,
protože pokud mají dítě
doma s psychickými problémy
takéto trápeň i pro ně,
ta rada bude asi brádovážně.
Osítak.
To je asi nejlepší,
co dokážeme,
tak to my
velmi lajcky poradí.
S čímkolivem ďalším
můž budou musít samozřejmě
radit odbornící
a člověk sám.
Ale vlastně možno
co je důležité
a tak nějak
v tomto vnímadě,
že vlastně mělem
na základy vyskumu
nešťestě a českých tineždou
a vyskumu štěstě
a tineždou indem
na světě albo děti,
je to,

že naše štěstě
a spokojnost
sa neodvíjalem
od materiálního zabezpečenia.
Odvíja sa
aji od hlbky
a kvalizí našich vzťeho
od toho,
akú veľkú
veslíci, kolektiv,
spoločnosť,
vilyžní,
jute vás ve žakokolve
dokážeme mať
a dokážeme vbudovať
pre seba
a i pre naše děti.
Říká redaktor Kadeníku
N. Eva Mošpanova
evo děkuju tím,
měj se hezky, ahoj.
Je, děkuji, ahoj.
Následuje krátká reklamní pauza
za pár sekuncme zpátky.
A teď už jsou na řadě zprávy,
které by vás dneska
neměli minout.
Volby do polského sejmu
vyhrála se ziskem
více než 35% hlasů,
vládnoucí strana právo a spravednost.
Druhá je pro Evropská
občanská koalice,
která obdržila přes 300% hlasů.
Americký prezident Joe Biden
přijede ve středu do Izraele.
Oznámil to minister
zahraničí spojených
států Anthony Blinken
pojednání s premiérem
Benjaminem Netanyahuem
v Tel Avivu.
Palestinské islamistické hnutí
Hamás chce vyměňout

za propuštění rukojmých
odvlečených před více než týdnem
do pásma gazy,
aby Izrael osvobodil
6 tisíc palestinských vězňů
a vězenkyň.
Podle telegramového užtu Hamásu
to řekl bývalý líderskupiny
Khalid Michel.
Dolní komora ruského parlamentu
schválila v prvním čtení
návrh zákona o odstoupení ruská
od jeho ratifikace
smlouvi o úplném zákazu
jaderných zkoušek.
A na některých vysokých školách
dnes ráno začala stávka
za lepší financování univerzit.
Dostávky se zapojila
většina akademiků,
informovali organizátoři.
A na závěr ještě něco,
co mě zaujalo
a možná by mohlo i vás.
17. prosince roku 69
vydal slavný spivák Tom Jones
track Little Green Apples.
Toma Jonesem moc nesleduju,
neposluchám, nemám k němu vztach,
stejně jako k písničce
Little Green Apples. To není ten typ.
Můj dnešní typ je předělávka
tehle té písničky z roku 1970,
kterou spívá,
a to jsem fakt nečekal,
že někdy budu dávat typ na tuhle spívačku,
ale se to děje Helena von Dráčkova.
Ta v roce 1970
vydala fantastickou desku
Ostrov Helena von Dráčkové.
Celá ta deska je perfektní,
vůbec tomu nedozumím,
zmateně to posluchám
a vy byste měli myslím taky.

Ten typ ale směruje opakuj k písničce,
k předělávce Toma Jonese
a ta písnička se menuje
pochoval strom za listí zelení.

Velký podíl na tom,
proč se dneska vůbec o téhle písničce
bavíme v tomhle podkástu,
má zde něk borovec, což je autor
v tomhle podkástu.

Ten tekst je fantastický,
ta aranže je fantastická
a i Helena von Dráčkova
je v tomhle triku naprosto fantastická.

Nevím, co mám k tomu víc říct,
ta písnička se mě strašně baví.

Myslím, že má v sobě spoustu
moudrého a i spoustu zábavného
a byl by chrát, kdybyste to
moudro i zábavu
si přinesli do svého života.

V tomhle písničce
bavíme v tomhle podkástu,
proč se dneska vůbec
v tomhle podkástu,
proč se dneska vůbec
v tomhle podkástu,
proč se dneska vůbec
si přinesli do svého života.

Takže pochvál strom
za listí zelení od Helena von Dráčkové
to je můj dnešní tip.

Dnesliše douzítra.
Dnesliše douzítra.